

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/65/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712211965
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3712211965.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Márie Vrtochovej v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 4. októbra 2013, č.k. 3C/164/2012-22, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal proti odporcovi zaplataenia náhrady majetkovej škody vo výške 2.356,72 Eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 471,34 Eur z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Považská Bystrica. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 3 ods. 1 písm. d), § 3 ods. 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, 4, § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Zo spisu Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 10Er/889/2011 bolo preukázané, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal na Okresný súd Považská Bystrica dňa 07.09.2011 žiadosť o udelenie poverenia vo veci, vedenej na exekútorskom úrade pod sp. zn. EX 12477/11 v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnému M. O., na základe rozhodcovského rozsudku zo dňa 17.05.2011, sp. zn. SR 03412/11. Okresný súd Považská Bystrica (exekučný súd) uznesením zo dňa 13.10.2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09.02.2012 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Predmetnú žiadosť okresný súd zamietol 36 dní po jej doručení, čím bolo vyvrátené tvrdenie navrhovateľa, že exekučný súd bol 116 dní nečinný pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia. Okresný súd tak zisťoval existenciu podmienok, ktoré v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu za vznik škody, a ktoré musia byť splnené súčasne: 1) nesprávny úradný postup pri rozhodovaní o návrhu na udelenie poverenia súdnemu exekútorovi, 2) vznik škody a 3) príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Nakoľko nemal preukázané splnenie všetkých podmienok pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ďalej sa nezaoberal tvrdenou škodou, ani nemajetkovou ujmov, ale návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Z uvedeného dôvodu súd ani nerozhodoval o základe veci medzitýmnym rozsudkom tak, ako to navrhoval navrhovateľ. Vzhľadom na skutočnosť, že dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je nedôvodný, nakoľko nemal za preukázaný samotný vznik škody, okresný súd nepripustil vykonanie dôkazu znaleckým

posudkom ohľadom výšky tejto škody, tak ako navrhoval navrhovateľ vo svojom podaní zo dňa 01.10.2013, nakoľko vzhľadom na uvedené by vykonanie tohto dôkazu bolo nehospodárne. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi trovy konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodov, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 221 ods. 1 O.s.p. a to, že v spojení s ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., v konaní rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p.), okresný súd vec nesprávne právne posúdil podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., okresný súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, zároveň dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatňované a rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že okresný súd vec prejednal v neprítomnosti odporcu a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O.s.p. s tým, že navrhovateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. Navrhovateľ uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu je potrebné z konania vylúčiť, pričom okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených veciach a skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti, nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Poukázal na rozhodovaciu prax iných krajských súdov. Čo sa týka konečného rozhodnutia vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 O.s.p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť navrhovateľa o odročenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Rovnako nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Súd sa tiež dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Namietal porušenie svojho práva na kontradiktórne konanie, kedy navrhovateľ ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť k týmto dôkazom o prednesoch vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Kontradiktórnosť súdneho procesu sa neobmedzuje len na oprávnenie vyjadrovať sa k tvrdeniam protistrany, ale vzťahuje sa aj na rovnaké oprávnenie voči dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy. Čo sa týka skutočnosti, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, poukázal na skutočnosť, že súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Poukázal tiež na judikatúru Ústavného súdu, koncepciu spravodlivého súdneho konania s tým, že kontradiktórnosť súdneho procesu sa neobmedzuje len na oprávnenie vyjadrovať sa k tvrdeniam protistrany, ale aj na rovnaké oprávnenie voči dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy, pričom nie je ani dôležité to, či tieto skutočnosti boli známe iba jednej strane, alebo žiadnej z nich. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je v odôvodnení rozhodnutia poznateľný a nie je zřejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktorého obsah a rozsah si určil sám, keď navrhovateľ žiadal vykonať dokazovanie všetkými listinami, ktoré tvoria exekučný list. Súd sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti konaním dlžníka. Súd však úplne ignoroval všetky tvrdenia o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a z titulu výdajov, na administratívne spracovanie textov, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné výdaje. Z odôvodnenia rozsudku vôbec nie je zřejmé akou úvahou súd dospel k presvedčeniu, že majetková škoda nevznikla. Rovnako sa to však týka chýbajúcich dôvodov pri nemajetkovej ujme. Navyše napriek tomu, že skutkový dej a skutkový základ v tomto konaní je jedinečný, odôvodnil svoje negatívne rozhodnutie rovnakými dôvodmi opísanými tými istými vetami, ako v iných svojich rozhodnutiach. Nesúhlasil tiež s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník, teda povinný. Pravým právnym titulom je v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Navrhovateľ hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie si zabezpečil. Poukázal tiež na skutočnosť, že aj po podaní žaloby škoda ďalej narastá. Súd vo svojom rozhodnutí vôbec nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Sám súd zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiaden objektívne udržateľný ospravedlňujúci dôvod. Rozhodnutie súdu je preto vnútorne rozporné a napriek tomu, že súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy navrhovateľovi. Uviedol, že sú irelevantné úvahy súdu o tom aké spôsoby judikovania pohľadávky si navrhovateľ zvolil a tiež sú irelevantné úvahy o podstate a rozsahu podnikateľského rizika. Všetky a akékoľvek problémy, ktoré boli vyvolané v právnej sfére navrhovateľa nerešpektovaním zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu svedčia o potrebe nastoliť spravodlivosť poskytnutím finančnej satisfakcie za porušené práva. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na opätovné prejednanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne.

Súčasne sa odvolací súd stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a jeho dôvody spočívajúce v nepreukázaní nesprávneho úradného postupu považuje za správne, vyčerpávajúce a pre rozhodnutie vo veci za dostatočné (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Okresný súd správne považoval lehotu 15 dní za lehotu stanovenú iba pre rozhodnutie o udelení poverenia a nie aj pre rozhodnutie o zamietnutí žiadosti. Súčasne bolo aj rozhodnutie o zamietnutí žiadosti vydané v primeranej lehote (viac ako 1 mesiac). Z takéhoto zistenia vyvodil potom aj správny právny záver o tom, že nemožno konštatovať existenciu nesprávneho úradného postupu ako predpokladu zodpovednosti podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2013 Z. z.

Zo strany okresného súdu nedošlo ani k odňatiu možnosti konať pred súdom, ktorú navrhovateľ vidí v pojednávaní v jeho neprítomnosti, pretože dôvod, ktorý pre odročenie uviedol navrhovateľ, teda že je potrebné vyčkáť rozhodnutia o ústavnej sťažnosti podanej pre rozhodovanie vylúčeným sudcom, nemožno považovať za dôvod pre odročenie pojednávania tak ako to predpokladá ust. § 119 O.s.p. O námietke zaujatosti zákonného sudcu bolo právoplatne a vykonateľne rozhodnuté nadriadeným súdom v konaní, sp. zn. 4NcC/536/2012 tak, že pôvodná zákonná sudkyňa B. nebola vylúčená z pojednávania a rozhodovania veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 3C/107/2012 (ktorá vec bola uznesením okresného súdu zo dňa 12.10.2012 spojená s preskúmanou vecou vedenou pod sp. zn. 3C/164/2012), a preto okresný súd nemal dôvod vyčkávať na ďalšie rozhodnutia súvisiace s otázkou jej zaujatosti, zvlášť keď medzičasom došlo k zmene zákonného sudcu pre zmeny v personálnom obsadení súdu.

V danej veci nemožno konštatovať ani zaujatosť sudcu B. rozhodujúceho vo veci, tvrdená navrhovateľom a uplatnená ako odvolací dôvod. Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že daná vec bola v priebehu konania (dňa 04.01.2013) pridelená na základe Opatrenia 1/2013 - Spr 11/2013 na prejednanie a rozhodnutie B. B.. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 19.02.2013, č.k. 19NcC/31/2013-23 rozhodol, že sudca Okresného súdu Považská Bystrica B. nie je vylúčený z pojednávania a rozhodovania veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 7C/113/2012. Konanie vedené pod sp. zn. 3C/162/2014 (preskúmaná vec) bolo uznesením zo dňa 17.06.2013, č.k. 7C/113/2012-43 vylúčené na samostatné konanie. V prípade zákonného sudcu B. tak nebola zistená žiadna z okolností, ktorá by ho v zmysle ust. § 14 a nasl. O.s.p. vylučovala z pojednávania a rozhodovania veci. Podľa ust. § 14 ods. 1 O.s.p. sudcovia sú vylúčení z pojednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. I keď zákon v cit. zákonom ustanovení spája vylúčenie sudcov z pojednávania a rozhodovania veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti. I keď zákon v cit. zákonom ustanovení spája vylúčenie sudcov z pojednávania a rozhodovania veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti, nemožno prehliadať, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi v zmysle čl. 48 ods. 1 Ústavy SR. Vzhľadom na to možno vylúčiť z pojednávania a rozhodovania veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo. Súdnou praxou sa ustálilo, že pomer k veci môže vyplývať predovšetkým z priameho právneho záujmu sudcu na pojednávanej veci. Tak tomu je aj v prípade, keď sudca by bol sám účastníkom konania na strane žalobcu alebo na strane žalovaného alebo v prípade, že by rozhodnutím

súdu mohol byť priamo dotknutý na svojich právach. Samotná skutočnosť, že je súdom prejednávaná vec náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom tohto súdu v inej veci, hypotézu právnej normy ust. § 14 ods. 1 O.s.p. nenapĺňa. V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že podľa čl. 144 ods. 1 Ústavy SR, sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom. V danom prípade tak neboli zistené žiadne okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že je tu dôvod pochybovať o nezáujatosti namietaného sudcu rozhodujúceho vo veci, a odvolací dôvod spočívajúci v zaujatosti rozhodujúceho sudcu preto nebol uplatnený dôvodne, keď navyš o námietke zaujatosti sudcu B. bolo krajský súdom rozhodované vo veci vedenej pod sp. zn. 19NcC/31/2013.

Neobstoja ani odvolacie námietky navrhovateľa, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam protistrany, dôkazom a sám navrhovať dôkazy. Nariadením pojednávania a riadnym poučením podľa § 120 ods. 4 O.s.p. okresný súd vytvoril navrhovateľovi možnosť uplatniť právo na kontradiktórny proces v plnom rozsahu. Ako bolo uvedené, navrhovateľ bez ospravedlniteľného dôvodu túto možnosť nevyužil, keď sa pojednávania nezúčastnil bez toho, aby mal na to dôležité dôvody. Pokiaľ za tejto situácie nenavrhol pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania ďalšie dôkazy, ostali neskoršie dôkazné návrhy v odvolacom konaní prípustné iba za podmienok podľa § 205a ods. 1 O.s.p., ktoré však naplnené neboli. Pre vykonanie dôkazu znaleckým posudkom v odvolacom konaní, tak ako ho navrhoval navrhovateľ preto neboli splnené procesné podmienky a pokiaľ sa jedná o znalecký posudok o výške škody, bol by takýto dôkaz nadbytočný aj pokiaľ by bol procesne prípustný, pretože v prípade nepreukázania nesprávneho úradného postupu, ako jednej zo základných podmienok vzniku škody je otázka samotnej výšky škody bezpredmetná.

Rovnako odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nemá navrhovateľom vytýkané vady, keďže okresný súd riadne zdôvodnil, prečo rozhodnutie vydané so zisteným časovým odstupom od podania žiadosti o udelenie poverenia nepredstavuje nesprávny úradný postup spočívajúci v zbytočných prietahoch v konaní.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, nakoľko tento si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu ani trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.